

Vlk, který znal les velmi dobře, utíkal po té nejkratší možné cestě, až se za ním prášilo.
Karkulka si naopak radostně vykračovala po pěšince a cestou sbírala květiny.

Když zlý vlk dorazil
k babiččině chaloupce,
zlehka zaklepal na dveře
a napodobil Karkulčín hlas.
Jakmile babička otevřela
dveře, vlk skočil dovnitř
a babičku slupnul jako
malinu. Potom si oblékl
její noční košilku a čepec,
nasadil si brýle, lehl si
s knihou do postele a čekal,
až přijde Červená Karkulka.

Když Karkulka dorazila k chaloupce, podívala se, jak to, že jsou dveře už otevřené. Rozeběhla se obejmout babičku, když najednou vykřikla údivem: „Babičko, proč máš tak velké uši?“ Vlk, převlečený za babičku, odpověděl: „To abych tě lépe slyšela!“ Karkulka přišla blíže a pravila: „A babičko, proč máš tak velké oči?“ „To abych tě lépe viděla!“ odpověděl vlk. Nakonec Karkulka řekla: „Ale babičko, proč máš tak velkou pusou?“ A vlk vykřikl: „Abych tě mohl sežrat!“